

“ Publicatiebord - 't Schrijfhoutje ” combinatie

Redactie:

A.C. Krijgsman
Vijverlaan 101
3319 SN Dordrecht

Telefoon 10.00 / 1600 uur
078-7507545
b.g.g.
06-25160899

e-mail:
arcon46@kpnmail.nl

NL98 INGB 0002 4713 68

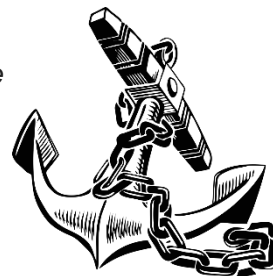

Redactie 't Schrijfhoutje
06-11177011

e-mail:
[pamsecretariaat@postactieve
marinevereniging.nl](mailto:pamsecretariaat@postactieve-marinevereniging.nl)

Deze extra toevoeging van het web-magazine ten Anker fungeert als verlengstuk en is onafscheidelijk verbonden aan de website: <https://www.tenanker.com> en conformeert zich aan de regelgeving zoals daar is vermeld.

Verzendfrequentie iedere maandag of dinsdag

Het Publicatiebord is een samenraapsel van binnen gekomen berichten zoals lezerspost, uitgave nieuwe boeken, zoekers naar uit het oog verloren mannen/vrouwen, kennisgevingen voor een reünie, berichtgevingen uit dagbladen, ingezonden stukjes en nog meer....

Ook biedt het publicatiebord gratis ruimte om te adverteren, mits deze past in onze doelgroep. (info bij de redactie)

Privacy

Indien u een verzoek indient voor publicatie in de ruimste zin of een reactie wilt plaatsen waar u behalve uw naam als afzender ook uw e-mail adres vermeld, geeft u daarmee de redactie specifiek toestemming deze mee te publiceren !

JAARGANG 6 – NUMMER 40
3 OKTOBER 2023

Vorvallen cq, eigen beleving verzamelt door zeeschilder Joes Wanders

We hadden een matroos op de Dubois waarvan zijn troeteldier al na drie dagen op zee doodging, we hebben de kanarie een zeemansgraf gegeven. Maar wat nu de matroos hij was niet te troosten.

We hebben de kajoe (timmerman) een verzoek gedaan om een eendje op wiertjes voor hem te maken. Het was de oplossing voor zijn probleem, elke eerste wacht liet hij het beestje uit op het halfdek en had hele verhalen tegen waggel.

Na het schip in Nederland te hebben afgemeerd, heeft hij een plaatsing gekregen bij SMD Leiden, met waggel.

De Humboltbaai

Voor de niet-kenners zullen we even vermelden dat de Humboltbaai aan de noordkust in het voormalig Nederlands Nieuw Guinea te vinden is.

We hadden zojuist onze plunje gewassen met het koelwater van de waldiesel, die zoals altijd tijdens de stilligperiode op de houten steiger stond en ons van stroom voorzag en tevens zorgde hij voor gloeiend heet water waar wij onze kleren in wasten. We legden het te drogen goed op de planken van de steiger waar de brandende zon er wel voor zorgde dat je het binnen een

uurtje weer kon op vouwen. Voor het echter zover was, gingen we over bakboords railing staan kijken naar de bedrijvigheid in de Humboltbaai.

Er voeren wat zeiljollen die maar moeizaam vooruit kwamen in het zwoele briesje.

Plotseling kwam met een noodgang een uitgeholde boomstam, voorzien van een grote buitenboordmotor langs stuiven. Aan het roer zat een Papoea en wat ons direct opviel, was, dat hij zich in kennelijke staat bevond. Hij scheerde vlak langs ons schip en toen hij zag dat er een redelijke belangstelling was, maakte hij een draai, waarschijnlijk om ons nog meer van zijn kunsten te laten zien. Sportief als we waren, moedigden wij hem natuurlijk aan en het ene na het andere kunstje werd ons vertoond. Hij was zojuist weer van ons afgedraaid en hij zette aan voor de volgende run en ja hoor, daar kwam hij weer aanstuiven.

Op het moment dat hij wilde zwenken, schoot de bevestiging van de Johnsonmotor los met als gevolg dat de motor al zigzaggend in het diepe water van de baai verdween! De Papoea was als versteend, zijn ogen puilden uit zijn kassen en z'n mond stond net zo ver open als de klep van de L.T. die ze aan de overkant aan het lossen waren. We sloegen elkaar op de schouders

van het lachen en de tranen liepen over onze wangen, vooral toen de Papoea aan een soort krijgisdans op de vierkante meter begon. Hij schold ons verrot en terwijl hij ging zitten, gebruikte hij zijn handen om te proberen bij de kant te komen. Toen dit na een tijdje krabbelen lukte, klauterde hij op de steiger en wankelde naar de valreep. Wij gingen achter het torpedokanon staan om de komende gebeurtenissen af te wachten. De onderofficier van de wacht had de grootste moeite om de "schipbreukeling" buitenboord te houden en toen hij ook nog op een zinken plaat ging staan die de hele dag in de gloeiende zon gelegen had, was de boot helemaal aan! Hij was door het dolle heen! De officier van de wacht liet nu de politiepost bellen op de Oranjelaan. Inmiddels was er een heel opstootje bij het schip en iedereen werd uitvoerig ingelicht over het loze schippertje. Enkele opvarenden die Maleis verstonden, vertaalden wat hij eigenlijk wilde en dat kwam er op neer dat de marinemannen die hadden staan lachen moesten betalen, want het was hun schuld dat de motor in het water was gevallen. Inmiddels kwamen er twee politiemensen aangehold die de weerbarstige Papoea tussen zich innamen en met hem afmarcheerden, maar hij kon niet nalaten om telkens om te kijken en te schelden. Met al die gein waren we de hele was vergeten, de spullen waren natuurlijk in de felle zon zo hard als een plank geworden, maar het was het wel waard geweest, er was alweer een dag om in Nieuw Guinea.

Chris Marks †

Joès Wanders...

'Geen zee te hoog'

tweede druk, nog omvangrijker en mooier dan de 1e druk
te bestellen bij boekwinkels in Nederland en op Curacao

Uitgeverij Avakumovics
Onder red. van H. de Bles en M. Prins
314 pagina's, fullcolour hardcover
formaat 28 x 23 cm
ISBN 978-94-6406-672-2
Prijs € 34,95

ATTENTIE

Er zijn nog enkele exemplaren van de

eerste druk (a.d € 25,00 voor marinepersoneel)
te bestellen via mail naar joeswanders@gmail.com.

Protest

Sam en Saar hadden een gezellig avondje georganiseerd en een grote vriendenkring was dan ook aanwezig . in neen groot gezelschapsspel loofde Sam een mooie prijs uit aan het vrouwtje dat het lelijkste gezicht zou kunnen trekken .

Na rijp beraad werd de prijs uitgereikt aan Saar.

“Zeg -es “, protesteerde Saar “.....en ik heb niet eens meegedaan”.

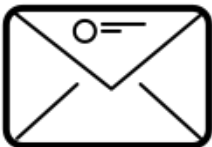

De webmaster van www.tenanker.com heeft een nieuw tabblad toegevoegd daar er op de een of andere manier behoefte blijkt te zijn een zoeker weg te kunnen zetten die ook voor een langere periode blijft staan...

Hier is gehoor aan gegeven...

<https://www.tenanker.com/oproepen.html>

Neem een kijkje en deel uw mening !

De personeelszorg, die veel tijd en tact vergde, nam een zeer belangrijke plaats in. In 1971 vermeldde het inspectierapport dat de grote animator voor het vele rehabilitatiewerk met eigen middelen de SGTVMKRH A.J. Lieshout was. Het houten stuurwiel welke in de gang naast de huidige longroom hangt, is in deze periode gemaakt.

Ik denk dat er in de bron een spatie is vergeten en dat de man als voorletters H.A.J. had, dus SGTVMKR H.A.J. LIESHOUT

A. Hoogerwerf

Een dag niet

Gelachen
is een dag niet geleefd

Het Praathuis. 3

Na het lezen in de krant over allerlei ellende in de deze wereld, werd het weer tijd voor mij ons Praathuis op te zoeken en daar de grappige verhalen aan te horen.

“Hallo Wim, ben je d’r weer!” Zo werd ik ontvangen. “We hadden het juist over de politie.” zei Karel. “Bij mij in de buurt wordt er regelmatig ingebroken. Een gewaarschuwde agent vroeg mij onlangs waar ik was tussen 4 en 5. Op mijn antwoord “Op de kleuterschool” werd hij nijdig. De man had geen humor. Je leest steeds vaker dat de dader een bekende is bij de politie, dus concludeer ik dat dat de politie met “verkeerde” mensen om gaat.....!”

“Ik heb óók altijd wat, bromde Benny. “Ik was gisteren bij mijn huisarts met wat klachten. Na een leven van bier, whisky, wodka en koffie blijkt dat ik water achter mijn longen heb. Dat moet verdorie bij tandenpoetsen gebeurd zijn. De muggen tegenwoordig worden steeds brutaler. Bij het opstaan lag er een briefje naast mijn bed met “*Je bloed was lekker, maar je snurkt als een gek!*”

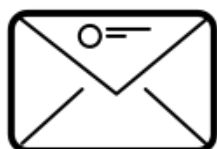
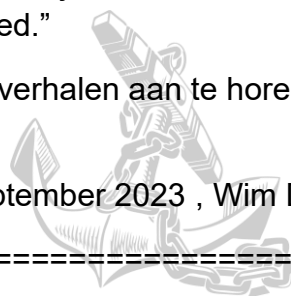

“Ik kijk elke avond naar de naar het nieuws op tv” zei Hans, maar veelal erger in mij dood aan die idiote of niets zeggende verhalen die ik, als kijker, moet aanhoren. Het interesseert mij geen barst als een bekende Nederlander zijn tanden heeft laten bleken. Neem een gebit; dan ben je al dat gedonder af en ik hoef dat gelul niet aan te horen. Een commentator maakt zich bovendien druk over de aambeienallergie van een of andere homo tv-artist. Moet ik dat aanhoren? Dan heb je nog de zogenoemde “complotdenkers” die volhouden dat de aarde plat is want er zijn héél wat schepen in de loop der eeuwen over “het randje” gevallen. Het heeal bestaat niet. D'r is geen sterrenhemel; we kijken tegen een goed gemaakt

“behangetje” aan. Neil Armstrong liep niet over de maan, maar speelde gewoon in Hollywood toneel! Als tenslotte de Ajax-miljoenairs met zéér grote cijfers verliezen en nóg wordt beweert dat er “lichtpuntjes” voor de club te zien zijn, zet ik de tv uit. Door al dit actuele nieuws is mijn broek afgezakt en ga ik lekker naar bed.”

Het was weer leuk om al die “sterke” verhalen aan te horen en tevreden ging ik weer op huis aan.

Diemen, 25 september 2023 , Wim Degen.

Hallo Arie en L.S. ,

Sinds twee jaar ben ik woonachtig op Curaçao en hoewel warm heb ik het ontzettend naar mijn zin. Ik open nog steeds enthousiast de e-mails van het schrijfhoutje en kijk wat ik er nog eventueel aan kan toevoegen.

Zo zag ik een foto van jou op de Hr.Ms. Karel Doorman en besepte ik mij dat ik een boek had gekregen van mijn vader over “de Dikke Boot”

Bij het open slaan staat er een persoonlijke noot in van Arie aan mijn vader en moeder.

“Voor een vriend en vriendin van de Koninklijke Marine- Veel leesplezier Arie”

Bij het doorbladeren van het boek kwam ik ook 2 mooie foto's tegen van de Karel Doorman.

Een van smaldeel 5 uit 1962 met de Hr.Ms. Limburg en de Hr.Ms. Groningen en een op zee van voren genomen op geringe hoogte.

Ik doe ze als bijlage bij deze e-mail.

Vriendelijke groeten uit de West,
Ben van Koot

Mooie plaat Ben, bedankt ik sla hem op in mijn archief... overigens die Arie in het boek ben ik niet hoor....

Redactie.

Een dag niet

Gelachen
is een dag niet geleefd

zes, dat in een bolderwagen zit.

De bolderwagen is omgebouwd tot een brandweervagen, compleet met ladder en brandslangen.

De wagen wordt getrokken door een hond en een kat.

Complimentjes makend over wat hij ziet, loopt hij rondom de bolderbrandweervagen.

De hond is met een riem aan zijn halsband voor de kar gespannen.

Een beetje wreed toch!!!

Een brandweerman staat buiten bij de brandweerkazerne te sleutelen aan de motor van een pomp.

Opeens hoort hij achter zich een lief stemmetje dat zegt: "Dag meneer de brandweer."

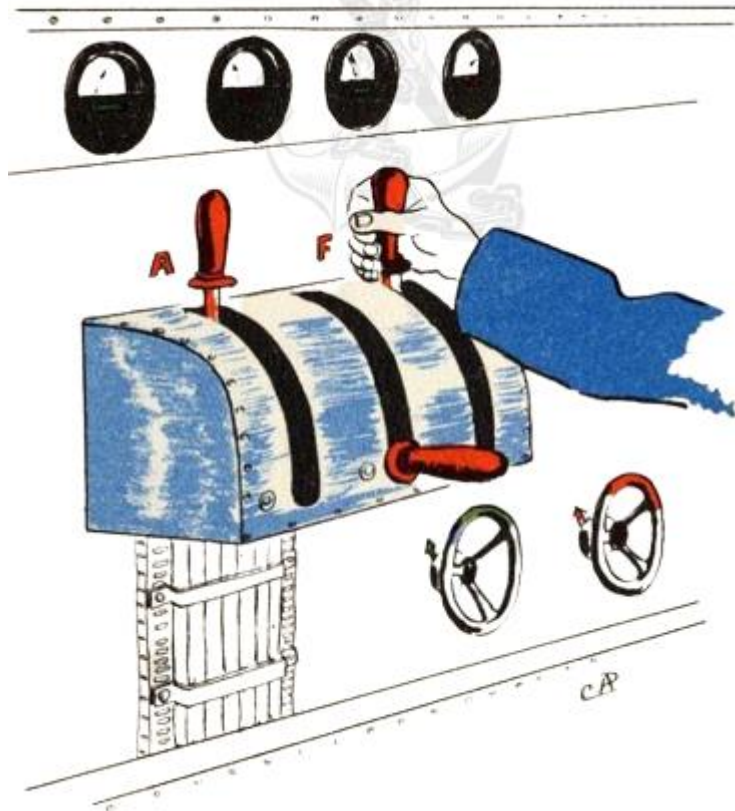
Hij draait zich om en ziet een klein meisje van een jaar of

De kat, het blijkt een kater, zit vast aan de kar via een touwtje om zijn testikels.

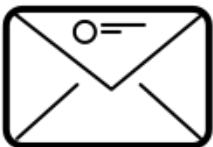
Een beetje verbaasd zegt de brandweerman tegen het lieve wicht:

"Ik wil me er niet mee bemoeien, maar volgens mij trekt die kater de kar beter als je hem ook aan een halsband vastmaakt".

"Dat weet ik," zegt het meisje, "maar dan heb ik geen sirene..."

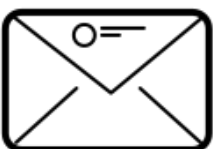

*Ken uw taak, al is
hij klein
Het kan uw redding
zijn...*

Het was ergens op zee 1974 aan boord van de 'Poolster'. Zondagochtend vroeg tijdens de dagwacht even koffie halen in het cafetaria. Dan kwam je langs de kombuis waar de kok zojuist enkele cakes had klaargezet. "Mogen we vast een plakje?" "Prima ga je gang" riep ie. Wat was hij boos toen hij erachter kwam dat we een plakje in de lengte hadden afgesneden 😊.

Groet
Cor van Dongen

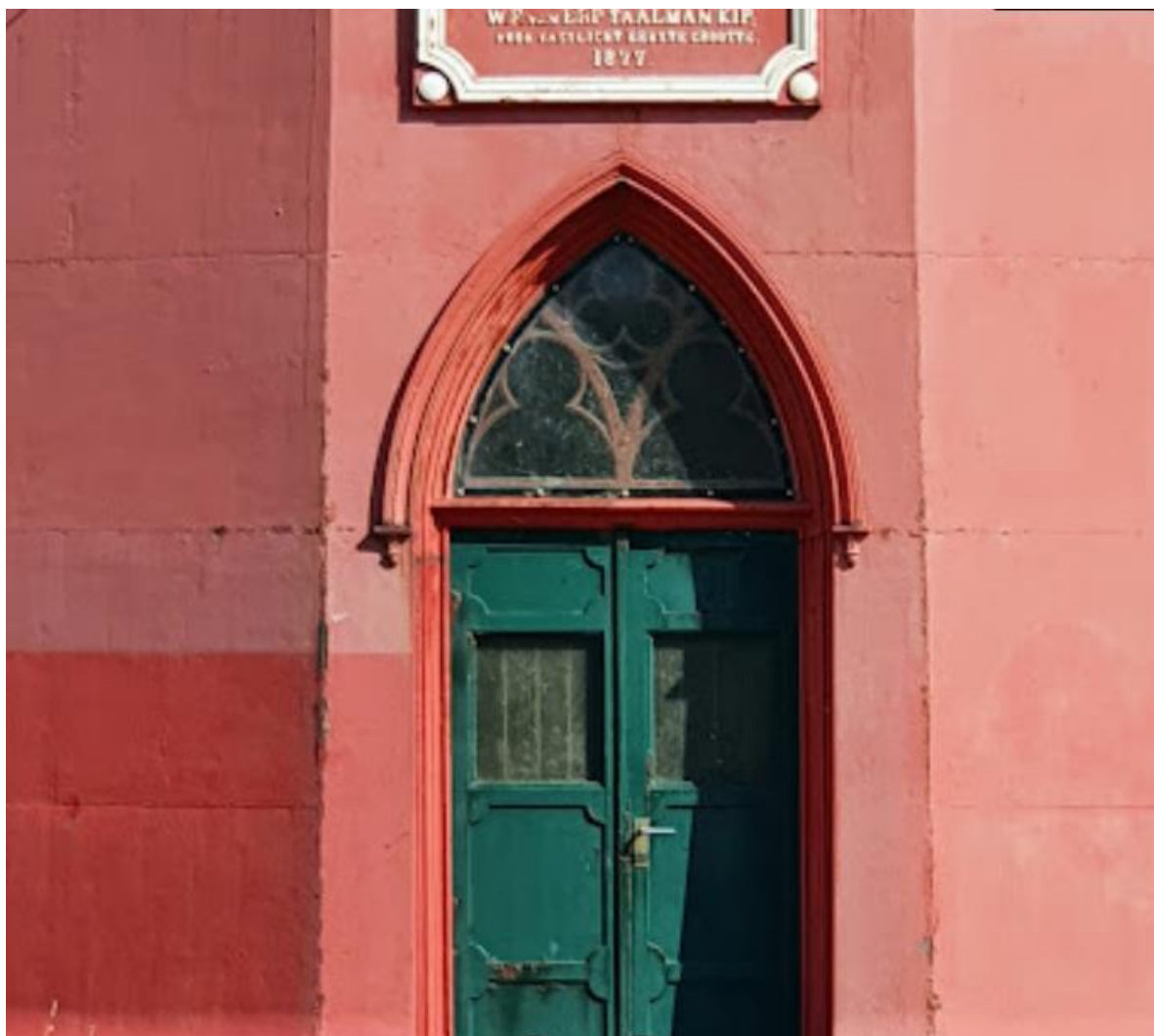

Afgelopen week was ik in Nieuwediep, Den Helder, om een reünie bij te wonen.

Omdat de laatste tijd de Lange Jaap, de vuurtoren bij Huisduinen, behoorlijk in het nieuws is vanwege langdurige verwaarlozing van dit nationale bouwwerk, besloot ik daar zelf eens te gaan kijken.

Ik ben er behoorlijk van geschrokken want je kan op bijgaande foto's zien hoe erg het is en de toren bij een échte storm zomaar tegen dek kan gaan.

Eerst geprobeerd met de telefoon maar kwam niet dichtbij genoeg maar ik had ook mijn, zij het gedateerde, kamera bij me waarmee ik kan inzoomen. En dan zie je dit.

Die naden en vlekken zou je normaliter niet mogen zien. Je begrijpt niet dat men het zover heeft laten komen. Maar gelukkig, dankzij een groep Heldenaren en Huisduiners is men tot het besluit gekomen toch maar over te gaan tot renovatie.

Bij ruim 40 knopen wind, zeg maar 8 Bft. Is de omgeving van de vuurtoren afgezet voor het geval deze tóch gaat balken (= van 'terbalik', Maleis voor 'op zijn kop', 'omgekeerd'.)

De Lange Jaap wordt dus als Nationaal Monument behouden. Ik hoop dat ik er op mijn racefietsje nog lang langs kan rijden, ik kom nog wel eens in Nieuwdiep, doe dan een bakje bij 's Lands End en fiets dan de Promenade af.

Foto's zijn genomen vanaf de Zeeweg.

@b Woudstra,
LTZVK 2 o.c. b/d.
Hollands Kroon.

Het uitje van de PAM voor volgend jaar gaat plaats vinden van 01 mei tot 05 mei 2024.

Het voorlopige programma !

- Woensdag 1 mei 13.00-15.00 Aankomst hotel met een lunch of koffie met gebak.
Vanaf 15.00 sleutel van de kamer 17.00 welkomst cocktail 20.00 Bar-Quiz
- Donderdag 2 mei 10.30 aanvang busreis bestemming nog onbekend. 20.30 Muziek avond (live muziek)
- Vrijdag 3 mei Vrije besteding 18.00 BBQ (weer en weder dienende) Avond ??????
- Zaterdag 4 mei 14.00 speelmiddag 21.00 Bingo Zondag 5 mei Na ontbijt vertrek naar huis.

Het hele hotel is door de PAM afgehuurd..... er zijn nog 5 kamers beschikbaar !

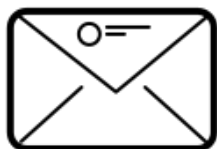
Wilt u ook mee ? even lid worden en neem dan even contact met het secretariaat van de PAM

Voor overname voor een echte verzamelaar c.q. liefhebber,
dus niet voor de doorverkoop...

Alle reacties s.v.p. op mail naar Cor van Dongen... Cor woont in Frankrijk,
De enveloppen worden gratis aangeboden maar wel graag tegen vergoeding van de
verzenkosten

corenria.vandongen@gmail.com

Goedemorgen Arie en L.S;

Naar aanleiding van het Solex verhaal in het schrijfhoutje heb ik ook een klein
verhaal geschreven.

De Solex van onze vader.

Onze vader ging normaal gesproken met de fiets naar zijn werk in de mijn op Terwinselen een
wijk van Kerkrade. Maar na zoveel jaren op de fiets vond hij dat wel genoeg en kocht een Solex
dat ging een stuk soepeler en dat beviel hem goed.

Wij (mijn broertje en ik) zagen hem weleens vertrekken als hij middag of nachtdienst had en
vonden dat dit ding niet al te hard ging. Dus toen mijn ouders een paar dagen voor een
wilverdiend uitje uit huis waren hadden wij het idee om dat ding op te voeren. Iets wat al veel
gedaan werd door de al iets oudere jongens met Zündapp en Kreidler Florett brommers.

We hadden zo links en rechts wel iets opgevangen hoe zoiets gedaan zou moeten worden. Dus
wij aan de slag met gereedschap waaronder een vijl waarmee de kop afgevijld zou moeten
worden. Dus zo gezegd zo gedaan, het ding weer in elkaar gezet en toen.....

Hij deed dus niks meer niet meer aan de praat te krijgen dus netjes terug in de schuur zetten en
mondje dicht.

M'n ouders kwamen thuis en de eerste dienst van onze vader was de nachtdienst. Wij lagen in
bed maar konden de slaap niet vatten, toen omstreeks 22.00 uur hoorde dat onze vader met
dat ding op straat en kwam en probeerde te starten, eerst flink trappen en dan de het motortje
op het voorwiel laten zaken en toen.....niets dat ding deed dus niks. Na een paar keer
proberen is hij maar al fietsend naar zijn werk gereden hoorden we de volgende morgen en
natuurlijk ook weer terug, en dat was zwaar héél zwaar kan ik wel zeggen.

De arme man heeft nooit geweten dat wij hem hadden willen helpen om sneller op zijn werk te
komen.

Tot zover mijn verhaal over de Solex van onze vader.

Paul Jacobs

Ingevlogen post

Beste lezer, besturen van veteranen verenigingen /
stichtingen, musea en ontmoetingscentra, etc.,

Op 23 november 2023 wordt het boek van Helmen Vol Verhalen
gelanceerd. Gedurende onze reizende expositie zijn we onder
meer geland op de Johan Willem Friso kazerne in Assen, alwaar
we ook een VETxAssen hebben georganiseerd voor en door
veteranen en ondernemers.

Koninklijke Uitgeverij Van Gorcum was daar ook bij aanwezig. Zij waren zo onder de indruk van de expositie, de kunstwerken en de verhalen dat zij het aanbod deden om met ons het boek te maken van *Helmen Vol Verhalen*. Een echte cross-over en uitwisseling met de maatschappij werd zo daadwerkelijk bewerkstelligd. Directeur Kor IJszenga sprak de woorden "Alles is er al." En dat is zo.

Het boek *Helmen Vol Verhalen* is een volledig overzicht van veertig jaar Nederlandse missies en de impact daarvan op de deelnemende militairen en hun thuisfront prachtig in kunst en vertellingen verbeeld door de deelnemende kunstenaars die samen met de veteranen 'mee op missie' gingen door de kunsten. Het boek is opgemaakt door Dana Dijkgraaf Design die ook meewerkte aan de look and feel van de reizende (foto) expositie! Een 300 pagina's tellend full color bladerboek voor op tafel en om over in gesprek te komen met mede militairen, veteranen, thuisfront en maatschappij.

Mede mogelijk gemaakt door U. Nu doet zich eenmalig de mogelijkheid voor om tijdig in te tekenen voor het boek, voordat het definitief naar de drukker gaat. Als je voor 8 oktober het boek bestelt via de website van *Helmen Vol Verhalen*, wordt je naam opgenomen onder 'mede mogelijk gemaakt door'. Dat geldt al vanaf 1 exemplaar, mits besteld voor 8 oktober. Daarnaast is het mogelijk om gebruik te maken van de staffelkorting bij het bestellen van 50 boeken of meer.

Meer informatie en bestellen kan via de website van *Helmen Vol Verhalen* op deze pagina:

<https://www.helmenvolverhalen.nl/boek-helmen-vol-verhalen.html>

Wil je deelnemen met een sponsorship incl. naam en logo en een aanzienlijke staffelkorting, kijk dan via de website van *Helmen Vol Verhalen* op deze pagina:

<https://www.helmenvolverhalen.nl/boek-helmen-vol-verhalen-staffelkorting-sponsorship.html>

Wil je alleen gebruikmaken van de staffelkorting, dit kan ook nog na 8 oktober, geef dit dan aan in een van de twee aanmeldformulieren. We nemen bij bestellingen boven 50 exemplaren sowieso nog even contact op.

Mocht je vragen hebben over de boeklancering, de presentatie of andere vragen, laat het ons weten.

P.S. (FOTO) EXPOSITIE Zowel de reizende 'Turn Key Expositie' met de echte kunstwerken en/of de reizende foto expositie zijn weer te boeken vanaf 15 oktober 2023 en natuurlijk voor 2024 en 2025.

De foto expositie bestaat uit 25 standers en is een werkelijke weergave van de expositie. Een mooie geste vanuit de lokale gemeenten en provincies om hier samen met veteranenverenigingen, ondernemers en/of organisaties en lokale musea, bibliotheken en gemeentehuizen de expositie te faciliteren.

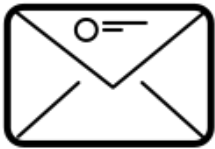
Meer informatie over de foto expositie vind je hier:

<https://www.helmenvolverhalen.nl/foto-expositie.html>

Helmen Vol Verhalen heeft aansluitend een uitgebreid nevenprogramma en tal van mogelijkheden om op een eigentijdse manier vorm te geven aan erkenning en waardering en de maatschappij deelgenoot te maken en inzicht te geven in de missies van de laatste veertig jaar.

Neem contact op voor meer informatie.

Arie en L.s,

Ab Woudstra ondervindt veel nostalgische gedachten bij het terugdenken en het zien van foto's van de Korporaal Van Heusden Kazerne, onze vroegere MOKH.

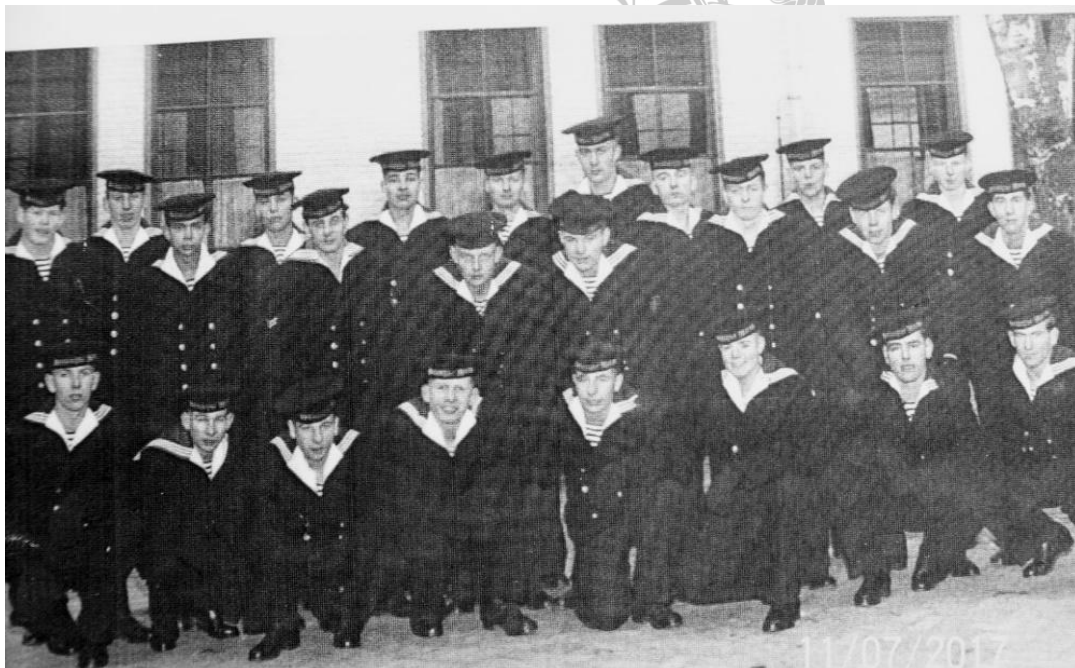
Mij overkwam hetzelfde, toen ik jaren geleden aan een excursie deelnam in dezelfde kazerne. In de EMV in 1955 was mijn bak 246 en later in 1957 was ik vaste bemanningslid en werkzaam in de ziekenboeg. Ik vond lang niet alles leuk toen ik op mijn 17e in het MOKH begon en ook nog kort van postuur ben!

De gevolgen van de pokkenvaccinatie vielen tegen, tijdens de exercitie was me de M-one te zwaar en de roeriemen tijdens het roeien op de Boomhoek. Ook de nasihap was voor mij als boerenjongen niet te pruimen, later lustte ik het op mijn nuchtere maag. Wel vond ik de gevulde koeken en vrijdags, de tompoezen uit de kantine erg lekker.

Op deze excursiedag werden we rondgeleid door een Kapitein van de Landmacht. Tijdens de rondleiding bleek al gauw, dat Hr. Ms. Noord Brabant in de "grasgolven" ten onder was gegaan. Ook de witte kantine was gesloopt, inclusief de muurschilderingen van Rien Poortvliet. In de gangen van de nieuwe kantine waren nog wel enkele schilderijtjes met de tekeningen te zien. De mandikamer tegenover de ziekenboeg was ook niet meer en zo ook het commandementsgebouw.

De kapitein vertelde, dat het kamp van oorsprong in de laatste oorlog een Duits Luftwaffe Kamp was met als commandant de General Flieger Christiansen.

Dit was ook te zien aan de in Duitse stijl opgetrokken boerderij barakken en aan het hoge exercitie gebouw waar parachutisten werden getraind. Aan de Loosdrechtse Plassen, vermoedelijk wordt de Boomhoek bedoeld, lagen Dornier vliegboten.

Bak 246 in 1955.

Wat voeding betreft kon het kamp zich geheel zelf bedruipen, doordat zich rondom het kamp NSB boeren hadden gevestigd. Tijdens de rondleiding waren werklieden op diverse plekken in het kamp de grond aan het saneren, de

bodem is vergeven van koperen hulzen.

Nog een aardige anekdote: tijdens de sloop van het commandementsgebouw kwam er een telefoontje van een manegehouder van buiten het kamp, waar ze toch mee bezig waren, want hij

had de hele dag al geen stroom. Later is gebleken, dat deze meneer al vanaf de bevrijding gratis stroom had gekregen!! De afloop is mij niet bekend.

Nu is het een paars kamp met alle krijgsmachtonderdelen, hier vinden alle opleidingen plaats op het gebied van de verpleegkunde. We hebben verder nog een paar boerderijbarakken, in de ene zat nog de kapsalon met een gepensioneerde marine kapper en in de andere was een museum gevestigd op gebied van de verpleging. Onder andere was te zien het profylacti boek, ik kon aan de omstanders vertellen, dat Janmaat dit het schoften boek noemde.

Haarlem, 27-09-2023,
Geert Tipker, oud ZVP

=====

VUURTOREN Minister Harbers reageert op blunder Rijkswaterstaat omtrent renovatie Lange Jaap

'Had nooit mogen gebeuren'

Het onderzoek naar Lange Jaap is naar verwachting eind dit jaar afgerond.

ARCHIEFFOTO REDMOUSE

Minister Mark Harbers van Infrastructuur en Waterstaat stelt dat de onjuiste berichtgeving van Rijkswaterstaat over de renovatie van vuurtoren Lange Jaap 'nooit zo had mogen gebeuren'. Donderdag werd de kwestie behandeld in de Tweede Kamer na vragen van het Helderse Kamerlid Harmen Krul (CDA).

Den Helder Rijkswaterstaat kondigde op haar eigen website aan dat Lange Jaap in 2024 zou worden gerenoveerd. Die tekst had daar echter nooit mogen verschijnen, omdat het lopende onderzoek naar de scheuren in de toren nog niet is afgerond. De verwachting is dat dit pas eind dit jaar is. „We hebben de uitkomsten daarvan echt nodig om te weten wat ons te doen staat om Lange Jaap te behouden”, zegt Harbers daarover.

Hij deelt de mening van Krul dat er onzorgvuldig is gehandeld door de verantwoordelijken bij Rijkswaterstaat. Het bericht heeft sinds begin september op de website gestaan.

Relatie

Harbers zegt het voorval vooral te betreuren omdat hij het beeld heeft dat 'de onderlinge relatie' tussen Rijkswaterstaat, de gemeente Den Helder, Huisduiner Belang en het Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) 'goed is' en dat er 'met regelmaat' onderlinge afstemming plaatsvindt. „Juist daarom vind ik dit misverstand en dit gebeuren ook zo erg. De vuurtoren gaat ook mij aan het hart. Ik ben er meermalen geweest, zowel officieel op werkbezoek als ook privé. Het is ook echt niet zo dat deze dingen alleen maar voorkomen buiten het zicht van Den Haag. Denk alleen al aan het viaduct in de A16 bij Rotterdam dat op dit moment zwaar gestut moet worden omdat ook daar problemen mee zijn.”

Randstad

Daarmee reageert Harbers op de opmerking van Krul dat gebreken aan monumenten voornamelijk ver van Den Haag worden geconstateerd. „Dat gebeurt dus ook midden in de Randstad. Het gebeurt in iedere regio van het land. Daar zit helemaal niets achter in de zin van dat we beter op het ene deel van het land zouden letten dan op het andere deel. Integendeel, zou ik willen zeggen. Deze vuurtoren gaat me aan het hart. Om die reden heb ik begin vorig jaar al aangegeven dat ik alles op alles zet om Lange Jaap te kunnen behouden.”

Rijkswaterstaat onderzoekt nog hoe de foutieve berichtgeving tot stand is gekomen. Harbers: „Feit is dat er een tekst is gemaakt die niet klopt en dat het niet is gecontroleerd op weg naar de website. Dat had nooit mogen gebeuren. Dat moet bij alle projecten standaard goed gecheckt worden en dat is hier door een menselijke fout niet gebeurd.” Harbers benoemt dat Rijkswaterstaat na het vooral contact heeft opgenomen met zowel het gemeentebestuur van Den Helder als de betrokkenen in Huisduinen.

Zr. Ms. Bonaire onder zeil voor restauratiewerkzaamheden

De Zr. Ms. Bonaire onder zeil in het dok.

FOTO MEDIAHUIS

Den Helder

De Zr. Ms. Bonaire op Willemsoord ligt onder zeil voor Restauratiewerkzaamheden.

Donderdag is er tot halverwege de middag hard gewerkt op het schroefstoomschip. Onder meer het dek, dat lek is, wordt flink opgeknapt. Daarbij wordt onder meer het oude kit vervangen door nieuw kit. Ook wordt het schip met rubberen voegen waterdicht gemaakt. Twee jaar geleden werd bekend dat er genoeg geld was opgehaald voor de restauratie van Zr. Ms. Bonaire. De totale renovatie van het schroefstoomschip neemt meerdere jaren in beslag. Zr. Ms. Bonaire behoudt zijn functie als museumschip en zal niet terugkeren op het water.

=====

Onze scheepsbel was aan boord van ieder marine schip te vinden alsmede in alle kazernes en dependances, en geloof het of niet ook in "ten Anker "en het Publicatiebord...

IK WIL VANDAAG NOGMAALS DE BEL IN ONS BLAD DOEN LUIDEN..

Maak a.u.b. van uw erven geen spoorzoeker, maar dat geldt ook voor verenigingen alsmede onze eigen redactie...

Op enig moment komt er bij het verzenden van ons blad berichtgevingen van een provider dat de post niet meer is of wordt afgeleverd.

In veel gevallen blijkt dan de postbus vol te zitten en lost dat probleem vanzelf op als ons abonnee er zelf achter is gekomen, in andere gevallen bel ik wel eens op om het kenbaar te maken en krijg ik vaak te horen dat ze een ander mail adres hebben en het hebben verzuimd door te geven.

De redactie wordt er af en toe wel kierewiets van.

De verantwoording ligt immers toch bij U ??.

IN het verleden heb ik vaker aangegeven geen spoorzoeker te maken van uw erven door simpel een klein briefje te maken waarop u aangeeft welke abonnementen u heeft lopen en geef daarin ook aan waar u zo al lid van bent!

Berg dat briefje op bij uw documenten zoals verzekeringen en of testamenten zodat het wordt gevonden

Een waar gebeurde geschiedenis ter verduidelijking:

Iedere week wordt ten Anker alsmede het Publicatiebord verzonden naar de mailboxen van alle abonnees.

Eén van deze providers heeft blijkbaar een grote buffer waar veel mails in opgeslagen staan tot het moment dat deze volloopt en de binnenkomende mails worden geweigerd.

Op dat moment komen de meldingen op de redactie binnen en dan ga je maar eens bellen, en bellen en nog eens bellen, maar vindt geen gehoor tot het moment dat er wordt opgenomen met een vrouwenstem en vraagt wie je bent enz.enz.

“maar mijnheer u zoekt mijnheer ***** , dat is mijn vader, maar die is ruim drie jaar geleden overleden” De dame in kwestie blijkt een dochter van onze abonnee te zijn.

Na haar de condoleances te hebben geven kan je nog maar één ding doen... Uitschrijven !

Dat moet pijn doen, want wederom confronteer je een persoon met het grote verdriet!

Arie Krijgsman

Goedemorgen Arie,
Naar aanleiding van het laatste artikel over de verdediging van de Westerschelde (blz. 32) Het betreft Fort de Ruyter, waarvan nog steeds restanten zichtbaar zijn.

[Fort de Ruyter bij Vlissingen](#)

Groet, Rob Schouw.

Van twee opletende abonnees....

Op blz 31 van ten Anker nummer 39 staan twee Fregatten afgebeeld met de tekst Hr.Ms. Van Speijk en Van Galen....

Dit is onjuist !

F 803 m.z. Hr.Ms. van Galen

F 815 m.z. Hr.Ms. Evertsen

Piet van de Schraaf

Redactie: Piet bedankt

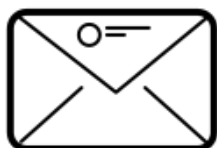
Oeps... nog een opletende lezer !

Conform de tekst in het verhaal is deze reis gemaakt door de Hr.Ms. Van Speijk en de Hr. Ms. Van Galen, dus de foto van Hr.Ms. Evertsen is ten onrechte in dit verhaal gepubliceerd.

Hier hadden dus twee foto's bij horen te staan van de F 802 en de F 803

Ben van Loenen

Redactie: Ben bedankt

Beste Arie, en lezers,

De vraag van Wim van der Meer over Francien de Zeeuw is grondig beantwoordt.

Tijdens het lezen van dit artikel heb ik een greep in de boekenkast gedaan naar het boek over Francien.

De titel is: '**Francien de Zeeuw**', met als ondertitel : **Van verzetsheldin tot eerste vrouwelijke militair.**

Geschreven door **Natasza Tardio** en uitgegeven door: Pepper Books., onder **NUR 320/W011701**

Het is zeer de moeite waard te lezen hoe het leven van Francien de Zeeuw is geweest! Zeker voor mannen en vrouwen met een marine achtergrond
Met vriendelijke groet

Arie Huisman

Vandaag (30-09-2023) was het zover, Hollands Kroon hield Veteranendag. Elk jaar op een andere locatie.

Vorig jaar in W'werf in de vroegere kerk De Samenstroom, dit jaar in het tot kulturele centrum De Oude School omgevormde oude schoolgebouw in

W'waard.

Liet me netjes door de Belbus er heen brengen en ook weer thuis brengen.

Dit jaar werd er een lezing gehouden door 2^e Luitenant Hoogewoning die als operatieassistent een 5 tal VN missies heeft meegemaakt w.o. 2 x Afghanistan. Ze doet ook mee aan 'Veteraan in de Klas' net zoals ik dat zo af en toe ook nog doe.

En heeft een boek geschreven 'Oorlog in de operatiekamer' waarin ze verslag doet van haar tijd te Kandahar. Levensreddend handelen doet men in zo'n operatiekamer of moeten ze soms ledematen afzetten.

Personen met bloedgroep O krijgen altijd een vraag om gereed te zijn want soms is men door het bloed heen en wordt dat, na goedkeuring van een sample, meteen aan de patiënt toegediend.

Elke aanwezige kreeg zo'n boek mee.

Ook burgemeester Rian van Dam liet zich niet onbetuigd.

Opmerkelijk was dat ik deze keer ook nog drie man ontmoette die ook in Nieuw Guinea hadden gediend net iets voor mijn tijd. Ik zat er van 1959 tot half 1962 en als een van de laatste wegging. Niet eerder Veteranen ontmoet die ook daar waren geweest. Dat was de tijd vlak voor dat we Nieuw Guinea onder zware druk opgaven.

Deze keer geen deelnemers die met een rollator liepen of met krukken, slechts een met een stok en smaakte het biertje goed maar ook de Indise lunch was goed verzorgd.

Buiten de drie Nieuw Guinea gangers kwam ik nog een vijftal anderen tegen die ik leerde kennen in Libanon (Unifil) en inde Sinaiwoestijn (MFO).

Was weer een geslaagde bijeenkomst en zag ook meer vrouwelijke Veteranen w.o. een voormalig vlieger en een boordmecano.

@b.

Bij de redactie binnengekomen verzoek.... Is er iemand die dit kan beantwoorden???

Goede dag.

Ik weet dat een oudoom van mij heeft gevochten op de Java zee. Zijn naam was Poppe Nauta. Geboren 1907 ongeveer. Na de oorlog is hij geëmigreerd naar Engeland. Later is hij zijn kinderen gevolgd naar Australië. Hij heeft de slag overleefd. Maar de slag was altijd in zijn dromen.

Hij is overleden, ik kan het hem niet meer vragen. Maar ik zou graag willen weten of er lijsten bestaan van de bemanning van de boten, onderzeeërs enz. Ik wil zijn verhaal compleet maken, als dat kan.

Graag uw reactie als dat mogelijk is.

Met vriendelijke groet
Marja Lubke.

'De nachtmerries uit de diensttijd gaan nooit voorbij'

Veteranen luisteren in Wieringerwaard geboeid naar de toespraak van Maaïke Hoogwoning. Achter in de zaal (links naast man in gele trui) Ad Bouterse en Bertus Jager.

FOTO MEDIAHUIS

Hanneke van den Berg

Wieringerwaard

„De nachtmerries gaan nooit voorbij. Als ik weer eens wakker schrik na een nare droom heb ik daarna een slechte dag. Morgen zal dat ook zo zijn na alle verhalen die ik vandaag heb gehoord. En toch kom ik vandaag graag naar deze Veteranendag in Wieringerwaard. Hier ben

ik onder kameraden. Zij weten hoe het voelt.” Bertus Jager (98) uit Kolhorn is Indië-veteraan. „Daar zijn er niet veel meer van hè.”

Vlak voordat Bertus Jager zijn verhaal doet, luistert de volledig gevulde zaal in De Oude School in Wieringerwaard deze zaterdag naar Maaïke Hoogwoning, 1e luitenant. Zij diende twee keer in Kandahar in Afghanistan als operatiezuster. Zij vertelt wie de medische ploeg allemaal onder het mes kreeg: militairen, verdachten van bomaanslagen die gewond waren geraakt en soms ook iemand van de lokale bevolking. „Die geur van verschroeid vlees zal me altijd bijblijven. Soms is het goed om even te huilen. Dan kun je daarna weer verder. Je moet wel.”

Geboeid

Ook burgemeester Rian van Dam van Hollands Kroon luistert geboeid naar de presentatie van 1e luitenant Maaïke Hoogwoning. „Ik vind het heel belangrijk dat we jaarlijks een Veteranendag organiseren. De kameraadschap, het zoeken naar herkenning. Deze mensen hebben veel meegemaakt. Niemand moet zich schamen om zijn verhaal te vertellen. Het is juist goed om erover te praten. En het houdt nooit op hè? Er komen steeds weer nieuwe veteranen bij, die weer hun eigen ervaringen willen delen. Daarom blijft de Veteranendag relevant.”

Robin Stortelder (32), uit Anna Paulowna, is een nog jonge veteraan. Net als vorig jaar is hij ook aanwezig op de Veteranendag. „De verhalen die je van de oude veteranen hoort zijn vaak heel heftig. Je krijgt dan toch een ander beeld van hun belevenissen dan wat je in boeken leest. Ik zat vandaag naast een vrouw, wier eerste man militair was en thuis kwam met PTSS. Ook het thuisfront kreeg het soms natuurlijk behoorlijk voor de kiezen als hun man thuis kwam. Ik ga zeker volgend jaar weer.”

Maaïke Hoogwoning laat foto's op het scherm zien van de Amerikaanse basis in Kandahar, waar ze verbleef. Een grote kantine, containers waar bedden in staan om tussen het opereren door even te rusten. „Best wel luxe eigenlijk”, zegt ze. „Dat is vast iets heel anders dan veel oudere veteranen onder ons hebben gehad.”

Tentje

Bertus Jager (98) uit Kolhorn en zijn kameraad Ad Bouterse (81) uit Schagen kijken elkaar aan. Ze knikken. Op de vraag of zij het met een tentje moesten doen, begint Bouterse te grinniken. „Een tentje? Dat mochten we willen. Wij sliepen gewoon in de buitenlucht.”

Bouterse diende in Nieuw Guinea. Ook hij schiet 's nachts nog regelmatig wakker als het verleden hem in het donker inhaalt. „Mijn psychiater zei ooit tegen me: 'Ik kan je niet genezen'. Ik heb nog steeds professionele hulp, maar mijn beste steun was mijn vrouw. Zij overleed tien jaar geleden bij een vliegtuigongeluk van de Flying Doctors. We deden toen missiewerk in Papoea Nieuw Guinea.”

Hij komt sinds het verlies van zijn echtgenote graag naar de Veteranendag, waar hij onder kameraden is. „In je eentje ben je een drenkeling, samen sta je sterk.” Daar is Bertus Jager het helemaal mee eens. „Ik heb in de Tweede Wereldoorlog in een concentratiekamp gezeten. En in Nederlands-Indië heb ik veel dingen moeten doen die een mens niet zou moeten meemaken. Nee, die beelden gaan nooit meer weg. Maar erover praten helpt.”

Het is nog ochtend, maar toch staan op de tafels al heel wat glazen bier en rode wijn. Waarom ook niet, ergens op de wereld is de vijf al in de klok. En met wat de aanwezigen op allerlei plekken in de wereld hebben meegemaakt, is het te begrijpen. Praten met kameraden onder het genot van een goed glas, het helpt. Ieder jaar opnieuw.

=====

REPORTAGE

Mix van culturen op de druk bezochte pasar malam fusion in Den Helder

Verschillende Oosterse culturen op Pasar Malam Fusion in Den Helder.

FOTO REDMOUSE

In de kleine zaal zijn mensen aan het swingen op reggae muziek, een band uit Den Helder staat op het podium. Vanuit de grote zaal komen de geuren van onder andere Surinaams en Balinees eten je tegemoet op de pasar malam fusion.

Den Helder

Het was dit weekend de tweede editie van pasar malam fusion in Hotel Den Helder. Ontstaan voor en door de Indonesische gemeenschap en intussen uitgegroeid tot een evenement met een mix van verschillende culturen.

Cendol

Het typische Indonesische drankje cendol halen en dan plaats nemen in de grote zaal, want daar kan ieder moment een demonstratie beginnen van een vechtsport. Ondertussen is iedereen elkaar vrolijk aan het begroeten op de pasar malam fusion, ook wel bekend als avondmarkt.

„Sommige mensen komen hier de hele dag, dan gaan ze tussendoor even naar huis en dan komen ze weer terug”, vertelt organisator Richard Portier. „Dat is ook de bedoeling, dat mensen het op hun eigen manier naar hun zin hebben. Ze kunnen de drukte opzoeken, maar ze zich ook even terug trekken op een rustig plekje.”

Bezoekers kunnen genieten van muziek, eten, demonstraties en workshops uit verschillende culturen. „Tegenwoordig komen mensen overal vandaan, de wereld blijft veranderen. Vandaar dat we tegenwoordig de fusion editie hebben van de pasar malam, we trekken het eigenlijk

breder door meerdere culturen te combineren. Mensen zoeken elkaar op en willen samenkomen”, zegt Richard Portier.

Vorig jaar was de eerste editie, nadat de avondmarkt vier jaar lang niet georganiseerd werd in Den Helder, dit mede door corona. Een gemis voor de Indonesische gemeenschap. Portier: „Vorig jaar zagen we veel emotionele reacties bij de oudere generatie, het is voor hen een soort reünie. Dat was heel bijzonder helemaal na de rare jaren die we hebben gehad.

Pasar malam is een begrip in Den Helder.”

Bij de kraampjes kunnen verschillende producten uit diverse culturen gevonden worden, waaronder traditionele Indonesische mode. „Ik ben hier samen met mijn vrouw Anastasia mee begonnen, eigenlijk door corona. Op deze manier willen we de mensen in Indonesië helpen met het verkopen van hun producten”, vertelt standhouder Arjan Gerretsen.

„We staan op verschillende pasar malams en vinden het eigenlijk heel positief dat ze andere culturen erbij proberen te betrekken. De stands worden niet zo goed bezocht als de muziek en de eetstands, maar het is fijn dat kinderen van de oudere generaties vandaag kunnen ruiken aan de sfeer van het verleden. Indonesië en Nederland hebben veel geschiedenis samen waardoor er veel invloed over en weer is geweest, dat kunnen we vandaag laten zien.”

„We streven naar saamhorigheid en verbinding tussen het Oosten en het Westen”, vertelt presentatrice Meliana Akerina. Meliana tourt door heel Nederland om verschillende pasar malams te presenteren. „De ambiance is hier heel fijn dankzij het hotel, dat is toch heel anders dan een pasar malam in een sporthal. Alles wat je kan bedenken aan Oosterse culturen is hier vandaag te vinden, waaronder eten uit verschillende landen.

Eten is heel belangrijk in onze cultuur.”

„We gaan ongetwijfeld heel veel lekker eten proeven vandaag”, vertelt Hetty van Walsum (76), uit Den Helder. „Mijn buurvrouw heeft Oosterse roots, vandaar dat we hier vandaag gezellig samen zijn.”

„Iedereen die je vandaag spreekt heeft een bepaalde interesse of bepaalde link met de Indonesische of Oosterse cultuur”, vertelt Björn Knehans, voorzitter van Vereniging Smaragd. „Den Helder heeft een grote Indonesische gemeenschap, dat komt onder andere door de marine. Het is heel mooi om te zien dat ze hier samen kunnen komen en dat verschillende culturen worden verbonden met elkaar. Ik zie alleen maar vrolijke gezichten vandaag.”

Redactie: Ook uw eigen redacteur was van de partij.... Hotel Den Helder complimenten voor deze organisatie, de sfeer was uitmuntend en heb genoten van deze dag...

